

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság (Węgry) w dniu 22 lutego 2011 r. — Mahagében Kft. przeciwko Nemzeti Adó — és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-80/11)

(2011/C 179/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mahagében Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 2006/112⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że podatnik spełniający wszelkie materialne przesłanki odliczenia podatku VAT określone we wskazanej dyrektywie może zostać pozbawiony prawa do odliczenia na mocy przepisów lub praktyki krajowej, które nie dopuszczają do odliczenia podatku VAT zapłaconego przy zakupie towarów w przypadku, gdy jedynym dowodem potwierdzającym, że dostawa towarów została faktycznie dokonana jest wiarygodna faktura, jednak podatnik nie dysponuje dokumentem pochodzącym od wystawcy faktury, na podstawie którego możnaby wykazać, że dostawca posiadał omawiane towary, mógł je dostarczyć, oraz że spełnił on ciężące na nim obowiązki związane z deklaracjami? Czy państwo członkowskie może wymagać na podstawie art. 273 dyrektywy, celem zapewnienia prawidłowego poboru VAT i zapobieżenia oszustwom, aby adresat faktury posiadał inne dokumenty pozwalające wykazać, że wystawca faktury posiadał omawiane towary, i że towary te zostały mu dostarczone lub przekazane?
- 2) Czy pojęcie „należytej staranności” zawarte w art. 44 ust. 5 ustawy krajowej w sprawie podatku VAT jest zgodne z zasadami neutralności i proporcjonalności wielokrotnie uznanymi przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie stosowania dyrektywy wówczas, gdy pojęcie to oznacza wedle organów podatkowych i utrwalonego orzecznictwa, że adresat faktury powinien się upewnić, czy wystawca faktury jest podatnikiem, czy wpisał omawiane towary do ksiąg rachunkowych, czy posiada fakturę zakupu obejmującą te towary, oraz czy wypełnił swe obowiązki związane z deklaracją i zapłatą podatku VAT?
- 3) Czy art. 167 i 178 lit. a) dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom lub praktyce krajowej, na mocy których możliwość wykonania prawa do odliczenia jest uzależniona od wyka-

zania przez adresata faktury, że spółka wystawiająca fakturę działała w sposób zgodny z prawem?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 16 marca 2011 r. — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd przeciwko Comptroller-General of Patents

(Sprawa C-130/11)

(2011/C 179/11)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd.

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents.

Pytania prejudycjalne

- 1) Przy dokonywaniu wykładni art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92⁽¹⁾ z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych [obecnie rozporządzenia (WE) nr 469/2009⁽²⁾, zwanego dalej „rozporządzeniem”], jeżeli wydane zostało zezwolenie na obrót (A) produktem leczniczym, który zawiera aktywny składnik, czy art. 3 lit. d) należy rozumieć w ten sposób, że sprzeciwia się on przyznaniu dodatkowego świadectwa ochronnego opartego na późniejszym zezwoleniu na obrót (B), które dotyczy innego produktu leczniczego zawierającego ten sam aktywny składnik, jeżeli granice ochrony przyznanej patentem podstawowym nie obejmują obrotu produktem, który jest przedmiotem zezwolenia A, w rozumieniu art. 4 rozporządzenia?
- 2) W przypadku gdyby wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego nie było wykluczone, czy wnika z tego, że przy dokonywaniu wykładni art. 13 ust. 1 rozporządzenia „pierwsze zezwolenie na obrót produktem we Wspólnocie” powinno być zezwoleniem na obrót produktem leczniczym w granicach ochrony przyznanej patentem podstawowym w rozumieniu art. 4 rozporządzenia?
- 3) Czy odpowiedzi na powyższe pytania byłyby inne w przypadku gdyby pierwsze zezwolenie na obrót zostało wydane w odniesieniu do weterynaryjnego produktu leczniczego ze szczególnym wskazaniem a późniejsze zezwolenie zostało wydane dla produktu leczniczego stosowanego u ludzi z innym wskazaniem?
- 4) Czy odpowiedzi na powyższe pytania byłyby inne w przypadku gdyby późniejsze zezwolenie na obrót wymagało kompletnego wniosku o zezwolenie na obrót w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE⁽³⁾ (poprzednio kompletny wniosek w rozumieniu art. 4 dyrektywy 65/65/EWG⁽⁴⁾)?

5) Czy odpowiedzi na powyższe pytania byłyby inne w przypadku gdyby produkt objęty zezwoleniem na obrót (A) odpowiednim produktem leczniczym był objęty zakresem innego patentu należącego do innego podmiotu niż podmiot składający wniosek o dodatkowe świadectwo ochronne?

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, Dz.U. L 182, s. 1.
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, Dz.U. L 152, s. 1.
- (³) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, Dz.U. L 311, s. 67.
- (⁴) Dyrektywa Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych, Dz.U. 22, s. 369.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 17 marca 2011 r. — Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft przeciwko Hauptzollamt Aachen

(Sprawa C-131/11)

(2011/C 179/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

Strona pozwana: Hauptzollamt Aachen

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1443/82 (¹) z dnia 8 czerwca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru należy interpretować w ten sposób, że przepisem tym objęte są także nadwyżki stwierdzone przez urząd w ramach następczej kontroli u producenta?

(¹) Dz.U. L 158, s. 17

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 18 marca 2011 r. — Jürgen Blödel-Pawlik przeciwko HanseMercur Reisersversicherung AG

(Sprawa C-134/11)

(2011/C 179/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jürgen Blödel-Pawlik

Strona pozwana: HanseMercur Reisersversicherung AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 dyrektywy Rady 90/314/EWG (¹) z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz.U. L 158, s. 59) ma zastosowanie także w przypadku niewypłacalności organizatora spowodowanej tym, że wszystkie, zebrane już od podróżnych z zamiarem popełnienia oszustwa, środki zostały wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, a organizator nigdy nie zamierzał organizować wyjazdu?

(¹) Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek, Dz.U. L 158, s. 59.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 stycznia 2011 r. w sprawie T-362/08, IFAW przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 marca 2011 r. przez IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH

(Sprawa C-135/11 P)

(2011/C 179/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH (przedstawiciel: S. Crosby, Advocaat, S. Santoro, Avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uznanie, że zaskarżony wyrok narusza prawo a w konsekwencji jego uchylene;